

Καὶ καλέσεις ἐξ ἑσέως
ἐν τῷ ἑσπερίῳ
καρτὸν σουτάρ.

ΕΤΟΣ Α'.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 26 Νοεμβρίου 1903.

ΑΡΙΘ 33.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτή ὑπὸ ἰδι-
τέρων συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συγγραφεὺς

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Πῶς παρήχθη ὁ Πουριτανὸς καὶ ὁ Παρακρούων ;
Ἴδου τί λέγει ὁ « Χάρτιμαν » περὶ τῆς καταγωγῆς
τοῦ τοιούτου εἶδους ζώων .

« Ἀς παραδεχθῶμεν τὴν ἑτερογονίαν, τὴν ὑπό-
θεσιν τοιούτων καθ' ἣν ἐκ τυχαίας καὶ ἀνωμάλου
γενέσεως παρήχθη τέρας ἐξ οὗ νέον εἶδος παρή-
χθη, οὕτω ἐκ τερατώδους γενέσεως ἐρπετοῦ παρή-
χθη πιτνὸν καὶ ἀπὸ πιθήκων ἑτερον τέρας, ἔχον
Πουριτανεῖους ἢ Παρακρουσίους ἰδι-
οιτητάς. » Καὶ παρακάτω συμπληρῶν τὴν θεωρίαν
ταύτην ὁ « Ρασεπέν » λέγει τὰ ἐξῆς

« Συνεπεία τῶν Πουριτανεῶν ἢ Παρακρουσίων
ἰδιοτήτων τὸ ἀγαθὸν οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν ἀπέναντι
τοῦ κακοῦ, ἀρετὴ κενὴ λέξις, ἡ πρόοδος οὐ τοπία,
ἡ ἀλήθεια εἶνε καπνός ; τὸ δίκαιον πλάνη, ἡ ἀδελ-
φότης ἀγυρτία — Ὁ ἀπόστολος καλεῖται Δῆμιος, ὁ
ἥρως προδότης — ἡ ἀμάθεια μαινομένη ἐν τῷ
σκότει δὲν γνωρίζει οὐδὲν τῶν φερόντων τὸ ὄνομα
ἀγάπη, δικαιοσύνη, καθήκον. »

Η " ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ "

ὑποθέτω, ὦ ἀναγνώστα, ὅτι θὰ ἔχης τελειώσῃ τὸ
Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ὅτι θὰ ἀνέγνωσες τὸν « Ἥλιον »
καὶ δὴ τὸ κύριον τούτου ἄρθρον τὸ ἀρχίζον ἀπὸ τὴν
« Ἀνάστασιν τῶν Λαζάρων » καὶ τελειώνων μὲ τὴν ἀ-
ποπέμωσιν τοῦ « Πουριτανοῦ » .

Δὲν γνωρίζω ποῖαν ἐντύπωσιν σοὶ ἐπροξένησαν αἱ
ἐμβριθεῖς ἐκεῖναι ἔννοιαι τῶν ὁποίων τὸ βάθος καὶ τὸ
πλάτος θαυμάζω ὅτι πιθανὸν νὰ ἦναι τόσον φιλοσοφικὸν
ὥστε νὰ ἐννοηθῇ μόνον ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι, ἴσως
ἐν τῇ κολοκύνθῃ τους νὰ μὴ ἔχουν καπνοὺς, ἐξάπαν-
τος ὅμως, καθὼς φαίνεται, θὰ ἔχουν σφαλαγκωνίους
καὶ φωληγὲς παντὸς εἶδους ἐντόμων οὐχὶ ὅμως παντὸς

εἶδους γνώσεων καὶ κρίσεων.

Εἶνε φθονερὸς αὐθάδης κ.τ.λ. ὁ σοσιαλιστὴς γρά-
φει ὁ σπουδαῖος « Πουριτανὸς » (πιθανὸν τὸ άτομον νὰ
ἔχη τὰ ἐλλαττώματα ταῦτα ὅχι ὁ Σοσιαλιστής.) Ἀλ-
λὰ τοῦτο εἶναι ψευδές, διότι ὁ Σοσιαλιστὴς ὅστις ζητεῖ
τὴν κατάργησιν, τοῦ χρηματικοῦ πλούτου, τοῦ ἀνθρω-
ποκτόνου θρόνου, τοῦ κληρονομικοῦ ἄρχοντος, τὴν καθο-
λικὴν ἐργασίαν, τὴν κατ' ἐκλογὴν καὶ καθ' ἱκανότητα
διοίκησιν, ζητεῖ ἴσα ἴσα νὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν αὐθά-
δειαν καὶ τὸν φθόνον καὶ τὴν χολὴν· θέλει δηλ. ἐξαφά-
νιζον τὰ αἷτια τούτων (χρῆμα, στέμμα, κοινωνικὰς
βαθμίδας, ἀργεῖαν, προλήψεις, χωρισμὸν κ.τ.λ.) νὰ
καταστρέψῃ τὰ ἀποτελέσματα ὅσα ἐγκλείονται εἰς τὰς
δύο μητέρας τοῦ ἐγκλήματος τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀμά-
θειαν, ἐπομένως ὁ Σοσιαλιστὴς θέλων νὰ μεταβάλλῃ
ἄρδην τὸ σημερινὸν καθεστῶς θέλει νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸ
κακὸν καὶ, ὡς βρῆκως διδάσκει ὁ θεὸς Οὐγκῶ, ἡ ἐκ-
μηδένισις τοῦ καθεστῶτος εἶνε τὸ τέλος τοῦ Τυράννου,
ἥτοι τὸ τέλος τῆς δουλείας τοῦ ἀνδρός, τὸ τέλος τῆς
σκοτίας τοῦ παιδός, τὸ τέλος τῆς ἐκπορνεύσεως τῆς
γυναικός. Ὁ σοφώτατος ἐκεῖνος διδάσκαλος διδάσκει ὅτι
ψηφίζον τις κατὰ τοῦ κληρονομικοῦ ἄρχοντος, ψηφίζει
κατὰ τῶν πλανῶν καὶ προλήψεων διὰ τῶν ὁποίων ζεῖ
καὶ ὑπάρχει εἰσέτι ὁ παλαιὸς κόσμος ὅστις εἶνε δοχεῖ-
ον πάσης ἀθλιότητος καὶ ὅστις δύναται νὰ μεταβληθῇ
εἰς λάρνακα ἀγαλλιόσεως καὶ χαρᾶς ἐὰν τοὺς ἀνοήτους
καὶ ἀδίκους νόμους τοῦ ἀντικαταστήσωσιν οἱ νόμοι τῆς
ἀδελφότητος, τῆς ὁμονοίας, τῆς ἡοῦς !

Τί λέγεις ὡς πρὸς ταῦτα ὦ Πουριτανέ ;

Ἐὰν ἦσαι, ὡς ὑποθέτομεν, Δημοκράτης ! (sic) θὰ
μᾶς εἴπῃς ὅτι ὅλα τὰ ἀνωτέρω δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι
διὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη
Σοσιαλιστικῆς Πολιτείας.

Ὡς πρὸς τοῦτο ὁ μέγιστος συγγραφεὺς τῶν « ἀθλί-
ων » λέγει ὅτι ἡ Δημοκρατία κρημνίζει μὲν τὸν ἀνεμό-
μυλον ἀλλὰ ἀσφίγει τὸν ἀνεῖμον δηλ. καταστρεφεί τὸ κα-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.55.44.0014 Υ1.0034

λαϊκὸν πολίτευμα ἐν ταῖς πράγμασι χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸ καταργήσῃ ἐν ταῖς ιδέαις.

Τὶ σημαίνει τοῦτο ; ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν μεταρρυθμίζονται τὰ ἔθνη καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκλείπτωσι ὁλοσχερῶς τὰ αἰτία τῶν καταχρήσεων, αἱ κακίαι περιορίζονται μὲν δὲν ἐξαλείφονται ὅμως, ἤτοι καταργεῖται ἡ Βασιλεία τοῦ κληρονομικοῦ ἄρχοντος ἐν τῇ Δημοκρατικῇ Πολιτείᾳ ἀλλ' ἐνθρονίζεται εἰς τὸν θρόνον ὁ χρηματικὸς ἄρχων ἐπιφοβώτερος οὗτος καὶ ἐνίοτε περισσότερον ἀπάνθρωπος· ἐκλείπει μὲν ἡ χρυσὴ βακτηρία μένει ὅμως ὁ χρυσός ! τὴν πρώτην ἐφόνευσεν ἡ Δημοκρατία, τὸν δεύτερον θέλει νὰ φονεύσῃ ὁ Σοσιαλισμός ! ὁ Δημοκράτης φέρει μόνον σκαπάνην, ὁ Σοσιαλιστὴς ἐρχεται πᾶντοπλος, ὁ δημοκράτης βαπτίζει, ὁ Σοσιαλιστὴς ἀπολυτρώνει ! Ἡ δημοκρατία εἶνε ὁ Πρόδρομος τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ὁ Σοσιαλισμὸς εἶνε ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος ! (δὲν εἶνε κλέπτης τοῦ κοινοῦ δικαίου ἀλλὰ θεμελιωτής)

Καὶ νῦν μόνον μία ἀπορία γεννᾶται ἡ ἐξῆς :

Εἶνε ἄραγε κατορθωτὸς ὁ Σοσιαλισμὸς, ἢ εἶνε οὕτοπια ; Ἡ αὐτὴ ἐρώτησις ὑπεβλήθη πάντοτε ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ἄνθρωπος ἤρχιτε νὰ ἐρευνᾷ τὴν φύσιν καὶ εαυτὸν ἕως σήμερον· οὕτοπια ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τοῦ πλανήτου, οὕτοπια ὑπῆρξεν ἡ γνώσις τῶν λεοφόρων καὶ ὁδῶν τῶν πόλεων τοῦ οὐρανοῦ, οὕτοπια ὑπῆρξεν ἡ ἐγγείρησις τῶν σπλάγγων τῆς γῆς, οὕτοπια ὑπῆρξεν ὁ αἰμὸς, ἡ μηχανή, ὁ ἠλεκτρισμὸς, τὸ ἐναέριον πλοῖον, ἡ δέσμευσις τοῦ κερανοῦ, ἡ κατατόμησις τοῦ Δουδοβίκου, ἡ Δημοκρατία, ἡ σιάσις τοῦ « Ποτέμκιν » ἡ πυρπόλησις τῆς Ὀδησοῦ, ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Πέτερσβουργ, ἡ τραγικωτάτη τραγωδία τῆς Σεβαστουπόλεως κτλ. κτλ. Τὰ πάντα ὑπῆρξαν οὕτοπια καὶ ὅμως σήμερον εἶνε πραγματικότητες, σήμερον εἶνε γεγονότα !

Ἐχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ γεγονότα καὶ τὴν ἱστορίαν ἥτις μᾶς ἀπαντᾷ εἰς τὴν τελεῖσαν ἐρώτησίν μας ὡς ἐξῆς :

Ἡ ἀπόστασις ἥτις ἐχώριζε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν σημερινὸν εἶνε τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν ἴση μετὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀπείρου, καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἐπέτελεσεν τὸ ἀκατανόητον τοῦτο θαῦμα, διήλθε τὴν ἀπειρον ταύτην ἀπόστασιν ! πλὴν ἐσταμάτησεν ἤδη ὁ ἄνθρωπος ἕως ἐδῶ ἢ προχωρεῖ ;

Προχωρεῖ ! ναι, καὶ μάλιστα ἐσπευμένως ! ὀλίγον ἀκόμη καὶ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος θὰ κρατῇ ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ἄνθρωπον τῆς αὔριου !

Εἶνε ἀλήθεια τοῦτο ! ὁ ἄνθρωπος γοργῶς καὶ ἐσκεμμένως βαδίζει πρὸς τὰ πρόσσω, ὀλίγον ἀκόμη καὶ ἀγκυροβολεῖ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης

Τὰ μεγάλα γεγονότα τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος πιστοποιοῦσι τοῦτο.

Αἱ διεθνεῖς ἀπεργίαι τῶν ἐργατῶν τῆς ὕψηλίου, τὰ διεθνή συνέδρια τῶν Σοσιαλιστῶν τοῦ κόσμου ὅλου, αἱ ἐπίσημοι διαμαρτυρίαι τῆς ἀνθρωπίνου συνειδήσεως ἀκουόμεναι ἐκ τοῦ στόματος τῶν μεγάλων συνηγμένων τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, καὶ τι πλέον τούτων, ὁ χωρι-

σμὸς τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς πολιτείας, ὁ φόνος τῶν προλήψεων καὶ τῶν Τυράννων, αἱ στάσεις καὶ ἐπαναστάσεις τῆς χώρας τοῦ Βορρᾶ, ἡ συνένωσις καὶ συνεργασία ἐκατομμυρίων ἐργατῶν, ὑπόσχονται ὅτι ὁ ἄνθρωπος κτίζει τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἀτομικῆς του καταστάσεως ! ἐν βῆμα ἀκόμη καὶ ὁ Σοσιαλιστὴς κρατῶν ἐπ' ὤμου τὸν Σταυρὸν ἀλλὰ καὶ τὴν Σωτηρίαν θὰ φωνάζῃ φωνῇ μεγάλῃ, ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ· καὶ τότε ὁ ΣΕΙΣΜΟΣ θὰ σχίσῃ τὸ καταπέτασμα τοῦ Καθεστώτος ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω καὶ φωνὴ ἀκουσθήσεται αὐτῇ.

Ζήτω ἡ παγκόσμιος, Ἰσότης, Ἀδελφότης ἐλευθερία, ΖΗΤΩ ἡ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΜΑΤΙ « ΑΓΡΥΠΝΟ. »

Παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Λέλος τυγχάνων μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐργατικοῦ Συνδέσμου Ἀργοστολίου καθ' ὃν χρόνον ἡγοράσθη τὸ οἰκόπεδον πρὸς ἀνεγερσιν τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων οὐ μόνον δὲν υπέγραψε τὸ συμβόλαιον ἀλλὰ καὶ αἴτησιν συγκλήσεως τῶν μελῶν ὅπως καταπολεμηθῇ ἡ ἀγορὰ αὐτὴ ἕκαμεν ἦν δυστυχῶς ἀπέριψαν, συγχρόνως δὲ δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ὅποιον ἐγένετο δαπάναις τοῦ πωλητοῦ κ. Κοσμετάτου εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ! »

Ἦδη, ὡ ἀναγνώσται, κρίνετε ἡμεῖς, τί λάκκους ἔχουν αἱ φάβαι αὐταί, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Λέλος καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν ἐμπόρων ἐνθ' ἀφ' ἐνός ὑπῆρξαν πάντοτε ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Συνδέσμου, ἀφ' ἑτέρου εἶνε ἄξιοι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς παράδειγμα ἐνεργητικότητος καὶ μερίμνης δι' ὃν πᾶν ὅτι καλὸν ἐπετελεσθῇ καὶ δικαίως εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους ὀφείλεται, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ « Ἀνάγκη » συγχαίρει ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἐργατικοῦ Συνδέσμου καὶ ὅλους τοὺς συμβούλους τοὺς νῦν καὶ πρώην τοιοῦτους τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐργατῶν καὶ ἐμπόρων καὶ τοῖς εὐχεται νὰ ἐξακολουθήσωσι ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀλληλοβοήθειας τῶν ἐργατῶν, ἃς ἔχωσι δὲ τὸ μά τι ἄ γ ρ υ π ν ο ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐνθ' ἀνήκουν εἰς τὸ σωματεῖον δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν τάξιν τούτων.

ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΦΩΣΙΝ ΚΑΙ ΟΙ ΡΕΣΤΟΙ.

Τὴν προπαραβούσαν Δευτέραν συνεδριάσασα ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου διέγραψεν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ πολλοὺς καταμαράδες οἵτινες ἦσαν μέλη, καὶ ἤδη ἀπομένουσι μόνον ὀλίγοι μετρούμενοι εἰς τὰ δάκτυλα τοὺς ὁποίους ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου καὶ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν νὰ ξεπαιστρέψῃ ὁ Ἐργατικὸς Σύνδεσμος !

Ἡμεῖς ἐπικροτοῦμεν εἰς τοῦτο τὸ ὅποιον εἰς τὸ προπαραβούθῃ φῶλλον τῆς « Ἀναστάσεως » ἐγράψαμεν ὡς ἀρμόζον διὰ πάντα Σύνδεσμον ἐργατικὸν « οὐ συγχρῶνται οἱ Σαμαρίται τοῖς Ἰουδαίοι » καὶ τὴν ὑπόθεσιν οἱ Διηγήσοι καὶ οἱ Δοκτοροὶ καὶ οἱ Φιλόσοφοι μετὰ τῶν Ἐργατῶν.

Ἐμπρὸς ἐπὶ τὴν ἀποφασιστικὴν ἐργασίαν, ἐφαρμόζοντες τὴν συμβουλήν μας, παρατρέψατε καὶ τοὺς ὀφείλους τρομπούκους.

ΛΑ-Ι-ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐξακολούθησις περὶ «Σοσιαλισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ» ὥρα 6 1)2 μ.μ.—Εἰσοδος ἐλευθέρη.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝ.

ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΣ. Τί ἐγράψας ἐσύ;

ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝ. Ἄ! τὸν κἀνὼ ποῦ ἔγνοια σου, τοῦ τ' ἀποδεικνύω τετραγωνικὰ πῶς κατεπάτησε καὶ ἱερά καὶ ὅσια, ἀκούς νὰ γράψῃ πῶς ὁ Χριστὸς εἶπε «ὁ ὑβρίζων τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του κτλ.» τὸν ἀγύρτη τὸν ἀχρεῖ-
ὸν! αὐτὸ δὲν τὸ λέγει πειθενὰ ὁ κώδικας τοῦ δικαίου, ἀπὸ τὸν κκιρὸν ποῦ κατάρθωσα νὰ γίνῃ βουλευτὴς καὶ ν' ἀρπάξω τὸ δίπλωμα καθ' ὃν χρόνον ἤμουν τοιοῦτος μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς δίκης τοῦ Δραγισέβη ποῦ δὲν κατόρθωσα-
μεν νὰ τὸν γδύσωμεν ὅλον

ΠΟΥΡ. (ἐρευνῶν τὰ θυλάκιά του) τὸν ἄθλιον τὸν λα-
οπλᾶνον τί μὰς ἔκαμε! τί ζημία!

ΠΑΡΑΚ. (ἐξακολουθῶν) ὅλα τὰ ἄρθρα ἐδιάβασα περὶ «πλαστογραφίας» περὶ «ὑπεξαίρεσως» περὶ «καλπονοθεύ-
σεως» περὶ «κλοπῆς» περὶ «αδελφονίας» κτλ. κτλ. ἀλλὰ πειθενὰ, μέσα εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἄρθρα διὰ τῶν ὁποίων πάν-
τοτε ὑπεστηρίχθη τὸ κοινὸν δίκαιον! δὲν εἶδον τὴν φοβεράν
αὐτὴν βλασφημίαν διότι ταύτην τὴν εἶπε μόνον ὁ Χ ρ ι σ τ ὸ ς
ὅταν τὸν ἐπειράζαν οἱ σ υ ν ἄ δ ε λ φ ο ἰ μ α ς Φαρισαῖοι
καὶ εὗρίσκειται μόνον γεγραμμένη εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐ-
αγγέλιον κεφάλαιον ΙΕ'. παράγραφος 4—5 «Τίμα τὸν πα-
τέρα σου καὶ τὴν μητέρα» καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέ-
ρα θανάτῳ τελευτάτῳ» (ξεστρώσου λοιπὸν Παράκρουον!).

ΠΟΥΡ. Ἄ! τὸ λέει λοιπὸν τὸ Εὐαγγέλιον ὅχι
ὁ κώδικας! Ἄ! τὸν ἀγύρτη νομίζει πῶς ξεύρομε ἐμεῖς τί
κομπανίζει ὁ Χριστὸς καὶ τί λέει τὸ Εὐαγγέλιον! νομίζει
πῶς ἔχουμε τὸν καιρὸ του γὰρ νὰ διαβάξωμαι τῆς ἀλλαξίης
τοῦ Χριστοῦ! Ἄμ! δὲ! αὔριο τοῦ λέμε πῶς εἶνε κίβδηλο
τὸ Εὐαγγέλιον! καὶ δὲ μοῦ λές γὰρ κείνο τὸ ἄλλο δὲν τοῦ
γράφεις;

ΠΑΡΑΚ. Γὰρ ποῦ; πῶς εἶπε πῶς ὁ Χριστὸς λέγει
τοὺς Πλουσίους κλέπτας;

ΠΟΥΡ. Βέβαια, αὐτὸ εἶνε ἴσα ἴσα τὸ σπουδαῖον ποῦ
θὰ τὸν ἀποδείξῃ στρεβλωτὴν τῆς ἀληθείας καὶ λαοπλᾶνον.

ΠΑΡΑΚ. Ἐ! μὰ αὐτὸ ν' ἀκούετα, τοῦ τὸ γράφω ὁρθὰ
κορτά, ἔβαλα οὕλη μου τὴν σοφίαν καὶ τοῦ ἔγραψα πῶς ὁ
Χριστὸς εἶπε «πῶς οἱ πλούσιοι δὲν πιστεύουσι εἰς ἄλλο τί-
ποτε παρὰ εἰς τὸν Παντοδύναμον πλούτον τὸν ὁπεῖον ζη-
τοῦν ν' αὐξήσων καὶ πολλαπλασιάσων, θαμβούμενοι ὑπὸ
τῆς λαμπρότητος τοῦ χρυσοῦ κτλ.»

ΠΟΥΡ. Μωρὲ τὸ κερατούδι καὶ σοφία ποῦ κητεβάξαι!
ἐστὶ τοῦ γράφει; Ἄ! μὰ βέβαια τώρα ἡ κοινωνία θὰ πει-
σθῇ πῶς εἶχε ἄδικο καὶ δὲν τᾶπε καλὰ, καὶ δὲν θὰ μὰ τὰ
πάει κανεὶς εἰς τὸ «Ἀνγνωστήριον» καὶ θὰ πύσῃ καὶ ἡ
«Ἀναστικίς» καὶ τὸ σπουδαιότερον θὰ πηρατῇ ἡ ἀναίρεσις
τοῦ Δραγισέβη καὶ θὰ πύρῃ τῆς 500 ποῦ χάσαμε καὶ
τῆς βέστες ποῦ χελάμε γὰρ νὰ βγάλωμε τὸ «Ἡλίον» καὶ

ἢ μπόρῃ νὰ ἴδωμε καὶ τὰ χέρια τῶν πολιτῶν μὲ ὅλα τοὺς
τὰ δάκτυλα ἀνοικτὰ κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μας! καὶ αὐ-
τὸ μόνον μὰς λείπει ὅλα τ' ἄλλα τὰ πτυύχαμα.

ΠΑΡΑΚ. Καὶ σὺ τοῦ τὰ κόβεις ἔ! τοῦ γράφεις δηλ.
πῶς ὁ σοσιαλιστὴς κλέπτει τὸ κοινοὺν δίκαιον, ποῦ
θὰ πῇ δηλ. πῶς εἶναι τοκογλύφος ἐντιμὸς δικηγόρος, χρη-
ματιστὴς, ἐκμεταλευτὴς

ΠΟΥΡ. τί λές βρέ ἀνόντε, ὁ σοσιαλιστὴς κόβει αὐτὰ
διότι αὐτὸς διδάσκει νὰ εἰμεθα ἴσοι καὶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ χα-
μᾶλης καὶ ὁ ἐργάτης νὰ μὴ κλέπτουν τὸν λιμοκοντόρον, τὸν
τοκογλύφο, τὸν ἐκμεταλευτὴν, τὸν Βασιλέα καὶ τὸν πλούσιον.

ΠΑΡΑΚ. Ἄ! μὰ τώρα ἐκατάλαβα βλέπεις νᾶχω τὸ
συμπάθειο καθὼς τάχες γραμμένα μπορεῖ καὶ νὰ τὰ παρεξη-
γήσῃ κανένας! ἔ! μὰ τώρα τὰ ἐννοῶ εἶδες ποῦ σοῦ λείει ἡ
παρομία «δούλευε νὰ ζῆς καὶ κλέφτε νάχῃς».

ΠΟΥΡ. Δόξαι Σοὶ ὁ Θεὸς ποῦ τὸ κατάλαβες, αὐτοὶ οἱ ἄ-
θλιοι λαοπλᾶνοι οἱ λεγόμενοι σοσιαλισταὶ θέλουν νὰ δι-
σχυρισθοῦν ὅτι ὁ ἀχθοφόρος καὶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ σιδηρουρ-
γὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐργάται δὲν πληρώνονται τοὺς κόπους τῶν
καὶ ὅτι ἀν. π. γ. τὸ ἡμερομίσθιόν τους ἀξίζει 10 δραχμάς
ὁ πλούσιος ἢ ὁ ἐκμεταλλευτὴς τοὺς πληρώνουν μόνον τὸ
πέρμπτον ἢ τὸ τέταρτον τῆς ἀξίας του καὶ ὅτι τὰ βέστα τὰ
βάνουν στὴν τσέπην τους τοῦτο δὲ τὸ λένε οἱ σοσιαλισταὶ
κλοπὴ, διαστρέφουν, ὡς βλέπεις, τὴν ἀλήθειαν διότι οἱ πλού-
σιοι πέρνουν τὸν κόπον τῶν ἐργατῶν ἀλλὰ ὅχι διὰ τῆς
βίας, τὸν πέρνουν μὲ τὴν θέλησίν τους, εἶνε μὲν κλέπτει ἀλ-
λὰ ἔχουν ἱκανότητα τόσον ὥστε ὁ κλεπτόμενος νὰ μένῃ εὐ-
χρηστημένος, καὶ νὰ λέγῃ καὶ προσκυνῶ.

ΠΑΡΑΚ. Βρέ-ε-ε τὸν κατεργάρον αὐτὰ λέει ἔ!; καὶ
τὰ λέει ἀτιμωρητὴ ἔ; Καὶ τοῦ λές λοιπὸν; τί τοῦ λές τ'
λές; ἔ;

ΠΟΥΡ. Νὰ δῇς φιλοσοφία καὶ νὰ φρίξῃς τοῦ λέω πῶς
δὲν πρέπει νὰ ἐπικαλῆται τὸ παρελθὸν διότι ζητεῖ τὸ μέλλον
καὶ ἐπομένως οἱ ἀνατρέποντες τὸ παρελθὸν δὲν ἔχουν δικαί-
ωμα νὰ στηρίζονται ἐπ' αὐτοῦ οὔτε νὰ τὸ ἀναφέρουν.

ΠΑΡΑΚ. Βέβαια ἀκούς ἐκεῖ ἔτσι λές ἔ; καὶ ἔτσι εἶνε διό-
τι ὅποιος θέλει νὰ γκαρμίσῃ τὸ παλιὸν τοῦ σπῆτι γὰρ νὰ
φτιάσῃ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου μὲν εἶνε βλάβη· ἐν ἥναι σοφία, σὰν
κ' ἐστὶ Πουριτανέ, κτίζει ἀπάνου στὸ παλιὸν κ' ἔτσι γένεται
καὶ φυλότερο, ἢ καὶ ἐν θέλῃ νὰ τὸ γκαρμίσῃ δὲν ἔχει χρεῖαν
νὰ μεταχειρισθῇ τὸ τσαπὶ καὶ τὸ σφυρὶ καὶ τὸν μπάλο καὶ
νὰ ἐξετάσῃ εἰς πᾶν μέρος εἶνε ἐτοιμὸν ὥστε ἵνα εὐκολώτερον
τὸ γκαρμίσῃ, ἢ νὰ σκεφθῇ ἂν πρέπει ἀπὸ τὰ θεμέλια ἢ ἀπὸ
τὴν σκέπασιν ν' ἀρχίσῃ ἢ καταδάρισις, ἐὰν μάλιστα σκεφθῇ
ὅτι τὰ παλαιὰ ἐκείνα ὅλα καὶ ἡ μ. π. ο. ὅ. νὰ τὸν
χρησιμεύσουν κατὰ ἀλλήλως χρησιμεύουν οἱ
ὅ. μ. ε. ὅ. ὑπ' αὐτοῦ, ὃ τότε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καταγγέ-
λεται!

ΠΟΥΡ. ἐπὶ παρὰ νόμῳ βροσκή!

ΠΑΡΑΚ. σύμφωνοι, ὥραϊά τὰ πᾶμε θὰ κἀμῃ τὸ ἄρθρον
αἰσθηταῖν, ὁ δὲ Σοσιαλιστὴς ἂν δὲν πάει στὸ ἰνστιτούτον τοῦ
Λόμ. π. ρ. ζ. οὐ ἀπὸ τὸ κκὸ του νὰ ἦται βέβαιος πῶς θὰ
πάρῃ στὸ ἰνστιτούτῳ τοῦ συνορευθῇ μὲ τὸ τελευταῖον χάσάπι-
κὸ γὰρ νὰ γράψῃ σὲ λευκὸ γὰρ τὸ ὅλας τῆς σοφίας ποῦ ἐκα-
τέβασεν τὰ ὅλα δὲ τὸ γκαρμίσῃ καὶ τὸν κοιλὸ-
τητος ἐν συνδυασμῳ μετὰ τῶν ὁπῶν τῆς σ. τ. ο. μ. κ. κ.
καὶ τοῦ κοιλὸτητος.

ΕΚΔΟΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ.

Διὰ τὴν κατανόησιν τῆς Κοινωνίας πόσον δίκαιον ἔχομεν ὅταν κραυγάζομεν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ κατὰ τῆς πενίας παριστάνοντες ταύτην ὡς τὴν κυρίως ὑπεύθυνον τοῦ ἐγκλημάτων δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω στατιστικὴν ἣν κατήρτισεν καὶ ἐδημοσίευσεν ὁ παρισινὸς ἱατρός Barrent du Chatelet:

Ἐπὶ 5,000 πορνῶν
1,440 ἐξ ἀπορίας καὶ ἀθλιότητος
1,250 ἦσαν ἄνευ γονέων καὶ μέσων
240 ἐξεπορνεύθησαν ἵνα συντηρῶσι πτωχοὺς γονεῖς
1,400 ἦσαν παλλακίδες πλουσίων ἐγκυκλοφεισθῆσαι
400 ἦσαν παραπληκνθέντα κοράσια ὑπὸ ἀξιοματικῶν
280 ἐγκυκλοφεισθῆσαν ἐν ἐγκυμοσύνῃ.

Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοί ὁμιλοῦσι λίαν ἐνεργῶς περὶ τῆς δικαιοσύνης ἥτις ἐπικρατεῖ σήμερον καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιδεικτικῶς ἐπικαλοῦνται οἱ κ. συντηρητικοί. Τὶ λέγωσι διὰ τὰ ἀθλία ταῦτα πλάσματα οἱ ἄνθρωποι τῆς τῆς ἀξείως! καὶ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ οἱ ποιοῦντες σταυροὺς ἐν ταῖς γωνίαις τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ κρατοῦντες τὰς πλάστιγγας τοῦ δικαίου, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν καὶ οἱ Νομοθέται καὶ φρουροὶ τοῦ καθεστώτος; κλοπὴ καὶ πείσεις τοῦ πλουσίου καὶ ἰσχυροῦ κατὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ πτωχοῦ εἶνε τὸ παράγγελμα τοῦ Καθεστώτος.

Η ΑΝΑΙΔΕΙΑ ΕΚΟΡΥΦΩΘΗ.

Ἐν τῷ «Ἡλίῳ» περιέργως ἡ κοινωνία μας θὰ ἀνέγνωσε ἀπειλὴν κατὰ ξένων ὑπάλληλων ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ὅτι εἰσὶν μέλη εἰς τὸ «Ἀναγνωστήριον» ὅπερ οὗτοι καλοῦσιν «κέντρον ἀναρχικόν».

Δὲν ἐσυνειθίσσαμεν ποτὲ νὰ καταγγέλωμεν διότι θέλομεν διὰ μόνον τῶν ἰδίων μας δυνάμεων νὰ ὑπερασπίζωμεν ἑαυτοὺς, ἐὰν ὅμως ἠθέλομεν ἔχει τὴν συνήθειαν ταύτην, τότε πρὸ πολλοῦ οἱ ἄνθρωποι λιβελλογράφοι τοῦ βορβορώδους «Ἡλίου» θὰ ἐκάθηντο εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου ὡς συκοφάνται καὶ αἰσχροκερδεῖς.

Εἰς τὸ «Ἀναγνωστήριον» μέχρι σήμερον ἐφοίτησαν σχεδὸν τὰ 2 1)2 τρίτα τῆς Πόλεως Ἀργοστολίου, ἐὰν εὐρεθῇ ἔστω εἰς ἐξ αὐτῶν ν' ἀρνηθῇ ὅτι αἱ διδασκαλαὶ τοῦ πάντοτε περιεστράφησαν εἰς πᾶν ὅτι συντείνει εἰς τὴν προόδον τοῦ πολίτου καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἐὰν εὐρεθῇ ἔστω εἰς νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκεῖ ἤκουσε ἄλλο τι ἀπὸ προσευχᾶς καὶ θυσίαν εἰς τὴν ἐργασίαν τὸ καθήκον, τὴν δικαιοσύνην τὴν αὐταπάρνησιν, τότε ἡμεῖς θέτομεν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν δημοίων τούτων οἵτινες τολμῶσιν ν' ἀναφαίνωνται ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ νὰ ἐξακολουθῶσι δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ἀφοῦ ἐπανειλημμένως προσκλήθησαν νὰ εἴπωσι τὸ ὄνομα τῶν ἵνα κρίνῃ ὁ κόσμος περὶ τοῦ ἀτόμου τῶν καὶ ἵνα ἐνθυμηθῇ τὰς εὐγενεῖς τῶν πράξεις αἵτινες τοῖς δίδωσι τὸ δίκαιωμα ἵνα ὑπερμαχῶσι τῆς Κοινωνίας.

Ἡ πόρνη δὲν δύναται νὰ ὁμιλῇ περὶ ἠθικῆς, ὁ κλέ-

πτης περὶ τιμῆς—ὁ δολοφόνος περὶ δικαιοσύνης—ὁ δαίμων περὶ ὁσιότητος καὶ ὁ δειλὸς καὶ κρυπτόμενος δημοσιογράφος περὶ κοινῶν καὶ δημοσίου ἐνδιαφέροντος πραγμάτων καὶ ἰδεῶν.

Ἡ ἀναίδεια ἐντούτοις ἐκορυφώθη τόσον ὥστε νὰ κατηγορῶνται ὑπάλληλοι ἐντιμοὶ καὶ εὐγενεῖς ὅτι φοιτῶσιν εἰς Κέντρον τιμῆς καὶ προόδου ἀντὶ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ κρασοπολιὰ ὅπου παντὸς εἶδους βρωμερὰ ὁμιλία καὶ πάσης φύσεως καταχθόνια σχέδια βυτσοδομοῦνται κατὰ τῆς προόδου, κατὰ τοῦ πολίτου, κατὰ τῆς Πατρίδος, κατὰ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὸ τῶν λιβελλογράφων τοῦ «Ἡλίου» καὶ ὅπου τῶνδ' ἐπρεπεῖν ὁ κ. Ἀστυνόμος νὰ θέσῃ μυστικὰς ἀστυφύλακας πρὸς σύλληψιν καὶ στιγματισμὸν τῶν καθαυμάτων τούτων ἅτινα ἐγεννήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς τάλαιπώρου Κοινωνίας μας πρὸς αἰώνιον αἴσχος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Διάβασε ἀμαθέστατε Πουριτανέ-ε-ε! . . .

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Μέγιστος Ρώσος φιλόσοφος τοῦ αἰῶνος.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30).

Αἱ φυλαφαὶ καὶ αἱ ὑποσχέσεις αἱ ἐκκλησιαστικαὶ, πολιτικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ ὑπόσχονται εἰς τοὺς ἐργάτας πολλὰ ἀγαθὰ, ἀλλ' αἱ μὲν ἀφορῶσι τὴν ἄλλην ζωὴν, αἱ ἄλλαι τὴν παρούσαν ἀλλ' εἰς μέλλον παρὰ πολὺ ἀπέχον, ὅταν θὰ ἔχουν σαπῇ πλέον τὰ κόκαλα αὐτῶν, οἵτινες ζοῦν σήμερον καὶ ὑποφέρουν ἐν ᾧ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου τούτου, «ποιεῖτε εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσι καὶ ὑμεῖς οἱ ἄνθρωποι», βελτιώνει ἀμέσως καὶ ἀναψιμωμότητος τὴν κατὰστασιν τῶν ἐργατῶν.

Ἐὰν οἱ ἐργάται ἔβλεπον καθαρά ὅτι, ἐργαζόμενοι εἰς τὰς γαίας καὶ τὰ ἐργοστάσια τῶν κεφαλαίουχων εὐκολύνουν τοὺς τοὺς νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν ἐργασίαν τῶν ἀδελφῶν τῶν καὶ παραβιάζουν τοιοῦτοτρόπως τὸν νόμον τῆς ἀλληλοβοηθείας, ἡ μᾶλλον ἐὰν τὸ ἔβλεπον, ἀλλ' ἔνεκα τῆς δυστυχίας δὲν ἠδύναντο ν' ἀρνηθῶσι τελείως νὰ ὑπάγουν νὰ ἐργασθῶν, ἀλλ' ἐργάζοντο μόνον ὅταν εἶχον μερίστην ἀνάγκην, τοῦτο θὰ ἔφερεν ἐμπόδια εἰς τὰ ἔργα τῶν κεφαλαίουχων καὶ ἀμέσως θὰ ἐκκαλιτέρειεν τὴν γενικὴν κατὰστασιν τῶν ἐργατῶν. Ἐὰν δὲ ἤρνούντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν κεφαλαίουχων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, γινόμενοι ἐπιστάται, ὑπάλληλοι, τῶν καὶ λοιπῶν, ὑπηρεσίαις, δηλ. ἀντικειμέναις φανερά πρὸς τὸν νόμον τῆς ἀλληλοβοηθείας, θὰ ἐκκαλιτέρειεν ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἦσαν ὅλοι ἱκανοὶ ν' ἀπομακρυνθῶσι τοιαύτης ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρνήσις τῶν ἐργατῶν ὅπως καταπαχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, ὅστις σκοπὸν ἔχει τὸν φόνον, δηλ. τὴν πράξιν ἐκείνην, ἥτις περισσότερον πάσης ἄλλης ἀντίκειται πρὸς τὸν νόμον τῆς ἀλληλοβοηθείας, καὶ ὅστις κατὰ τοὺς τελευταίους τοὺς χρόνους συρρίνωσεν ἐπὶ τὸ κατὰ τῶν ἐργατῶν, ἡ ἀρνήσις αὕτη θὰ μετέβαλλε ἐξ ὀλοκλήρου καὶ πρὸς τὸ καλλίτερον τὴν κατὰστασιν τῶν ἐργατῶν. (ἀκολουθεῖ)

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ